

дентів у формі іспитів, заліків, тестів, контрольних завдань, різних видів письмових робіт, тощо дозволяє перевірити, чи досягли студенти цілей навчання, не обмежуючись при цьому лише простою перевіркою рівня теоретичних знань студентів; 5) контроль якості викладання можна здійснювати через опитування студентів, використання систем оцінювання заняття, тощо.

Спрощено характеризуючи тенденції в трансформації підходів і моделей навчання і викладання, можна сказати, що основним завданням викладача в інформаційному суспільстві стає пробудження і стимулювання у студентів інтересу та прагнення до знань.

*Вонберг Т. В., старш. викл.,
кафедра управління персоналом та економіки праці*

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ПРАКТИЧНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ СТУДЕНТІВ У НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

В умовах світової фінансової кризи роботодавці висувають нові та більш жорсткі вимоги до претендентів на вакантні робочі місця. Поряд із теоретичними знаннями, досвідом роботи тощо, такий претендент має володіти мистецтвом пошуку раціональних, ефективних варіантів вирішення поставленої задачі та вмінням розробки механізму прийняття управлінських рішень.

В цих умовах конкурентоспроможність випускників навчальних закладів значно знижується, що пояснюється наступними слабкими місцями. По-перше, освіта не встигає за розвитком технічної інформації, а навчальні програми відстають від потреб економіки зазвичай на 3—5 років. По-друге, темпи розвитку освіти завжди будуть нижчими за темпи розвитку технологій. По-третє, освіта в класичному виді не може надати необхідну гнучкість, яка потрібна для роботи з передовими технологіями. Крім того, в навчальних програмах основний акцент робиться на механічне запам'ятовування, а не на вміння вирішувати проблеми та приймати зважені рішення.

Разом із тим, навчальні заклади мають враховувати вимоги роботодавців до рівня кваліфікації кадрів, якого потребує сучасне високотехнологічне виробництво, оскільки вони зацікавлені випускати майбутніх спеціалістів, а не безробітне населення.

Вирішити зазначені вище проблеми допомагають інноваційні технології навчання, які частково ліквідують межу між теорією і практикою. При цьому інноваційні технології, на наш погляд, мають бути направлені на формування передусім практичних компетенцій. Особливістю формування цих компетенцій є перш за все те, що вони формуються не лише в межах навчального закладу, а й на робочому місці. Крім того, рівень оволодіння компетенцією має бути перевірений як представником навчального закладу, так і представником від роботодавця (рис. 1).

Рис. 1. Етапи формування практичних компетенцій студентів у навчальному процесі

Автор пропонує такий підхід до формування практичних компетенцій використовувати в навчальному закладі для всіх спеціальностей.